

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــسي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته د امناجات
و وایه ربا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط

اي پروردگاره!

((ما مه پرېرېده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
د امناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو د کلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د یو انونه د لوی څښتن په مناجات راپیل کړي دي چي
د ځینو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحیم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا امیده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحمید مومند

الهی د محبت سوز و گدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عیش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د خگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه د او سپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) او د مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی او د پاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو او سپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگي حق ادا کړی وي او دخداي دنعمتونو کفران ئې نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي د اوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ئې ماته دستر صوفي او عارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي او دهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې او سوالونه دي چي د بنده او الله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي او د بنده دشيطاني غرور او تکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو او دقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي او دهمدا سي مناجاتو په ويلو او غوښتلو د دواړو دارينو سعادت او شرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه د فرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې د يوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي د درنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په يارانه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندۍ به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه د قاضي رسافتوارا

جام د جرم که مې د برخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته د جانان دلار رنوارا

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
 داسبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
 دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
 په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
 داسې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
 قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يي زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارى رنګين صفات را

خدایه ! کړه مې په عمل کې دناسوت را
رینښتینوالي پزرزېگي دملکسوت را

چې ارواح مې ستادښکلو مېلمنه وي
نناز نواز په وزرودجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکې دهاهوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشرته
په دریاب کې حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سرردر وړې بڼدگی کې
ښه نجات دشیطانی له عنکبوت را

خدايه ! ستا خوبنهي ته سترگي په رنگت را
چي ژړا يهي نه درېرې اسرار پست را

دايمان دتوازن په درلودو کي
دبري رازمي پرفکر او پرمت را

خوف رجامي د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مي لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مي همرازان مي ست پر ست را

چي مفهوم د سریتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يهي پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
په کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پدی نا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما د بنمن پر درد او پروخ وخواخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دمینی مدرسسه سم
دغم ازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پنبو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زړگي قاموس مې ډک په ایاتو کړې
وزړگي د قرانمل ته سړی سُراخ را

خداييه ! زړه مـي لـه فضـولـه څـخـه وچـرا
چـي رضـا دـي وـي پـکـښـي هـغـه لـالـچـرا

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـړه پـه کـار د مـو مـنـانـو
بـي ايمـانـو تـه تـونـد خـو ي پـشـان د مـرچـرا

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـړه
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي د خـپـل غـچـرا

بند پر بند مـي ستا د در په خاکروب ناز که
قرانمل زړه ته بـاور د مـينـي وچـرا

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوخ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترخ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه لڅخه پر لڅخ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅخ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څخ را

چي آئيني د دواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترخ را

لوييه خداييه ! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه په سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده په شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانې والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمته شه درمند را

په دریاب دقرانه مې زړه غوټه که
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را
په ټولو د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستا ورضاته
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مـي شررا

چي ساحل دبندي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزررا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع خوږ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بوږ را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجز ته رحمتونه لپر لپر را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ دچ وپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پرواز را
دې پرواز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لوييه خداييه ! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږوږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق نښه، نښه دا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبندهگی کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کی
رانه لیری دخناس دتسرس وسواس را

سترگی کښته په حیا ستا په شکران کی
دغفران زیری له وراپه خخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړی
دی دنیا کی له همغونو نه ایاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړی
قرانمل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولورنه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلاښ را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان و دلاس وانې را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غاښ را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پرهوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پرنوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دس لفو دمريو
ماعاجزه تھ يو بنکلي مکان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سر مې بېله تابل ته ټپت مکرې
بندهگی کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگی کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مې دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سر خمي مې وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعمير کي دارکانو زره محطاط را

کلمه مي دوحدت پر خوله جاري کړه
صادق زره دسياه ختلو پو پر رباط را

يم روان زه بي تونبي دم رگ و خولي ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زره ته درمل دغفران غواړم
دجانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پرافراط را

خدایه! حق دین می مدام مدام محفوظ را
د دین چارو کي تعمیل دوام محفوظ را

ستا د دین پر صراط پل می پورته کړی
و عاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لر مه خوښه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تل ویم
د قران په ملگري می کام محفوظ را

بپله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته دمطلب و ب صیام محفوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطـلاع را

را په برخه كـرې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايمـان لـره شـعـاع را

چي سر كـنـېـږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداـع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـنـېـ تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـېـد لـو يـي مـتـاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانـمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رښتيا ويو گوي او
المان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېر پوه پر کفره

چي رتلي وي مدام مې له وجوده
اماره نفس مې مایوسه په غف غفرا

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعفرا

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفرا

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صرفرا

خدایه ! زغم او حوصله مئی د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چي تارگیت • دلار روان پر بله خوا کرم
دملعون له لاري بله خوا طریق را

چي راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر داغه سي کرنو مالره توفیق را

چي محروم دي ستا درحیم له کرمه
شرمېدلي سي غمازلکه زندق را

دقران دبرکت په استانه کي
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خـدايـه ! دربنـه تـون دـلار ادراک را
پـر شـيـطان د غـلبـي مـي زـبـر خـواک را

چـي سـيـنه مـي پـه ذـکـر و نـو سـتـا تـودـه و ي
داسـي تـوان د شـکرانې د کـرنـي واک را

د جـليـل پـه روي جـليـل ربه غـفـران کـره
سـتـاد دـين پـرد بـنـمن هـر و خـتـي تـا پـاک را

چـي د سـتـونـز و مـنـخ کـي ژونـد پـه حـو صـيـله کـرم
د دريـاب پـه تـل کـي ژونـد مـي د سـماک را

چـي پـه مـغـز کـي مـي تـاکـلي خـاي اشـغال کـا
قـران مـل تـه د قـران نـصـو ص بـنـه پـاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او د طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کړي
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکړ؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بسی سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مو بې موجه او رکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو دنړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سھیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هر وخت یې بې بونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سي سونړا

تجربیه د ژوندانه مه سي سي خواکمنه
په تحقیق او خراکت کي داسي چونړا

چي مي غشی در بنستون په نښان درومي
در شتیا لېندی پشانې ملاد نونړا

قرانمل په بندگی درته سرخم يم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونړا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتېدو ته هوډ و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالکته
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English